

се прочули отъ руски ти войводи Потемкинъ и Суворовъ. Война та се свършила съ миръ, който се свързалъ въ Яшь (1791). Слѣдъ тая война Суворовъ довършилъ покоряване то на Полша.

Състояние на Полша. Полска та история въ XVIII вѣкъ показова, какъ по лека лека е падала Полска та държава. Въ това врѣме, когато въ други ти страни на Европа се смаявало земевладѣлческо то раздѣляване на съсловия та и растла самодържавна та власть, (сир. усиливала се централизация та), въ Полша ставало наопаки: кралска та власть отъ день на день все падала, а боляре ти (шляхта та) заловили въ ръцѣ тѣ си всички правдини и прѣдимства. Заедно съ боляре ти било и духовенство то. Шляхта та се хвалила, че е равна помежду си, нъ това равенство било само на думи; въ съштностъ въ Полша властовали богати ти, што били отъ колѣно и голѣмци ти. Всякой такъвъ отъ колѣно ималъ отъ камъ себе си прости и сиромаси шляхтци, закрилялъ ги въ работи ти имъ и се ползвалъ отъ гласове ти имъ въ сеймчета та. Така сиромаси ти шляхтци били само клиенти на богати ти, и Полска та държава била аристократическо народоправление. Градско то съсловие нѣмало намѣса въ сейми ти; а селяне ти, съ които господарети имъ се распоруждали както си штѣли, били съвсѣмъ сиромаси и неуки. Тии си живѣяли въ прости тѣсни колиби заедно съ добитѣкъ тѣ си; намирали си растуха само въ крѣчми ти, дѣто си и прѣминовали найвече праздни ти. А господарети (панове) живѣли много распустнато: тии държали многобройни слуги, куповали си скъпи покъштнини и картини исписани по Европа; прѣкарвали животъ тѣ си съ чести гоштавки, ловъ, балове и др. т. Под-горни ти боляре зели да не носетъ вече стари ти полски кланници и да не брѣснатъ глави ти си наоколо, а се обличали въ атлазени французски кафтани и носили: